

[Landbrugsministeren.]

De øvrige spørgsmål, der er rejst, er jeg naturligvis villig til at drøfte i udvalget, men jeg vil gerne understrege det, der blev sagt både af mit eget partis ordfører og det radikale venstres ordfører, at det er af den største betydning, at vi fremmer udvalgsarbejdet så meget som muligt, så at vi kan få gjort lovforslaget færdigt og dermed kan øve en indsats mod arbejdsløsheden i de kommende måneder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udstedelse af værdisikrede statsspareobligationer [af Bertel Dahlgaard m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1065, fremsættelsen i tidenden sp. 1273).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Under drøftelserne her i tinget i september 1954 rejste det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spørgsmålet om værdifaste obligationer. Tanken med, at vi skulle undersøge dette problem, var formentlig, at man gennem udstedelse af værdifaste obligationer kunne stimulere opsparingen. Vi er fra regeringens side altid meget lydhøre, når det ærede medlem rejser sådanne spørgsmål, og da emnet trængte til en nærmere undersøgelse, lod jeg nedsætte et udvalg den 21. oktober 1954, og det lykkedes dette udvalg i december det følgende år at afgive en betænkning om værdifaste obligationer. Når der ikke på grundlag af denne betænkning er taget noget initiativ af regeringen,

skyldes det, at udvalget nærmest nåede til den konklusion, at det ikke kunne anbefale noget sådant.

Nu har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sammen med andre ærede medlemmer fremsat et lovforslag om udstedelse af værdisikrede statsspareobligationer, og jeg kan sige til det ærede medlem, at skulle man nærme sig en lovgivning på dette område, synes jeg, de ærede medlemmer har nærmet sig problemet fra den rigtige side. Gennemlæser man betænkningen, vil man opdage, at skal man finde nogen sympati for udstedelse af sådanne obligationer, så er der, kan jeg måske sige, en spinkel sympati for udstedelse af uomsættelige spareobligationer. Det ærede medlem har i øvrigt ikke i bemærkningerne til sit lovforslag nævnt denne betænkning, og jeg finder derfor grund til at henlede tingets medlemmers opmærksomhed på den. Så kan jeg måske undgå at fremdrage nogle af de ting, der står i denne betænkning.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er der tale om en forsøgslov, som — hvis erfaringerne taler derfor — skal danne basis for en mere varig ordning. Formålet er at yde personer, der ønsker at foretage langtidsoptimering, en vis sikring mod risikoen for forringelse af pengeværdien. Ordningen fremtræder således som supplement til den for nylig vedtagne lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing. Der kan måske være grund til i dag at fremhæve nogle principielle forskelle mellem de to ordninger, den, der er gennemført, og den, der her foreslås.

Den her foreslåede ordning indeholder ingen aldersgrænser for deltagerne, medens man for at deltage i aldersopsparingen skal være mellem 18 og 52 år. Købere af spareobligationer bidrager efter forslaget selv delvis til prissikringen, idet den effektive rente, 4,1 pct., ligger lavere end markedsrenten for almindelige obligationer. Deltagerne i aldersopsparingen opnår indekstillaug ud over den normalt tilskrevne rente på langfristede opsparings- eller forsikringskontrakter. Medens der ved aldersopsparingen tilstræbes tilvejebragt en pristalsreguleret kapital af størrelsesordenen 30 000 kr., er spareobligationskapitalen, der er tale om i det foreliggende lovforslag, så beskeden som 2 000 pr. person.